

כוחה של תפילה

עידית להמון

מעבר 1:

משתתפות: אסתר, רעות

אסתר [אמא של רעות]: בוקר טוב, קומי חמודה, צריך ללכת לבית הספר, כבר ממש מאוחר

רעות: די אמא, אין לי כוח, בבקשה תני לי עוד קצת לישון

אסתר: כל בוקר את עושה את זה, זה כבר ממש מוגזם, בבקשה תקומי

רעות: מה יקרה אם אני אאחר לבית הספר קצת, נו, רק קצת, בבקשה תני לי עוד חמש דקות

אסתר: את יודעת טוב מאוד מה יקרה אם את תאחרי

רעות: כן, כן, אני אפסיד את התפילה

אסתר: את לא רוצה שזה יקרה, נכון?

רעות: אוף, אמא, מה זה כל כך חשוב בעצם? מה יקרה אם יום אחד אני לא אתפלל? מה יקרה, בעצם, אם

כל יום אני לא אתפלל? מה זה כזה משנה בעצם? אין לי כוח לזה.

אסתר: את יודעת שהתפילה ממש חשובה

רעות: למה? מה בעצם כל כך חשוב בתפילה? למה אי אפשר לוותר עליה וישר להתחיל ללמוד? בשביל

מה אני צריכה לקום כל בוקר כל כך מוקדם כדי להתפלל. אני לא מבינה!

אסתר: תפילה יכולה לפתוח שערים, יש לה הרבה מאוד כוח.

רעות: גם לי יהיה הרבה מאוד כוח... אם אני אשן עוד חצי שעה כל בוקר

אסתר: את יודעת מה, יש לי רעיון.

רעות: כן?

אסתר: הבוקר אני אאפשר לך ללכת מאוחר לבית הספר

רעות: יש!

אסתר: באופן חד פעמי, כמובן.

רעות: אז זה אומר שאני אוכל לא להתפלל?

אסתר: את תתפללי בבית

רעות: אבל אמא, באמת בשביל מה?

אסתר: כדי לענות לך אני רוצה עכשיו לספר סיפור ששמעתי שקשור בעניין. אבל רק אם תבטיחי שאחר

כך תתפללי בבית ותלכי לבית הספר בלי שום בעיה

רעות: זה קרה באמת?

אסתר: כן, זה סיפור אמיתי.

רעות: אבל זה קשור לתפילה, נכון?

אסתר: יש לך סבלנות?

רעות: בסדר, אני מתחייבת.

אסתר: אני רוצה לספר לך על זוג הורים שעברו חים לא פשוטים. שניהם באו ממשפחות גדולות של רבנים, אבל הם עברו את השואה ומשפחותיהם לא נותרו בחיים. הסבתא הגיעה לארץ עם 2 בנות אחרי שבעלה נהרג בשואה, אבל בנים לא היו להם בכלל. אפילו לא בן אחד. והם ידעו שרק אם יהיה בן יהיה המשך לשושלת הרבנים.

רעות: אבל לבנות היו רק בנות, נכון?

אסתר: בדיוק כך. מידי פעם הסבתות היו נפגשות ומדברות ביניהן, וגם סבתא רבקה, כך קראו לה, הייתה מגיעה. אבל בניגוד לשאר היא לא נראתה כל כך שמחה...

פגישה על ספסל- 1:

משתתפות | הסבתות | לאה, חיה, רבקה.

לאה: שלום, מה שלומכן? כל כך הרבה זמן לא ראיתי אתכן. מה שלומך, חיה?

חיה: כן, ב"ה, הכול ממש בסדר

לאה: ואת, רבקה?

רבקה: כן, ב"ה, ככה גם אצלי, בסך הכול.

לאה: הנכדים שלי, לא תאמינו איזה נכדים. כל אחד מעניק נחת רוח... כאלו נכדים זאת המתנה הכי גדולה שאפשר לקבל.

חיה: והנכדים שלי... לא תאמינו. הגדול, ב"ה, כבר עומד להיכנס לחופה... איך שהזמן עובר מהר. והם כולם רבנים אצלנו במשפחה, והוא, איך לומר, ממשיך את השרשרת. באמת שלא יכולנו לצפות ליותר.

לאה: הנכדים שלי עוד קטנים, אבל כמה שהם צדיקים, בלי עין רעה, אחד אחד. כל היום הם רק קוראים ספרים... ועוד אילו ספרים.

חיה: ומה איתך, רבקה? את נשמעת שקטה? הכול בסדר איתך?

רבקה: כן, כן, בטח... גם הנכדות שלי קוראים ספרים. במיוחד אחת מהן הוא ממש קורה-עת ספרים...

לאה: וכמה בנים יש לילדים שלי, בלי עין הרע, ואני בטוחה שהם יגדלו, בע"ה, להיות חכמים גדולים

חיה: הנכד הגדול שלי הוא ממש עילוי

רבקה: נראה לי שאני צריכה ללכת עכשיו...

לאה: חכי, רק עוד קצת. יש עוד כל כך הרבה דברים מעניינים שקוראים. אז איפה היינו? אה, כן, הנכדים. אוי, הנכדים.

חיה: הנכד שלי, אני רק נכנסת לבקר אותו ישר רץ אליי עם כוס של קפה, בדיוק כמו שאני אוהבת, ואחר כך הולך ללמוד תורה עם האחים הגדולים שלו.

לאה: כמה בנים יש לכם?

חיה: חוץ מבת אחת, כולם בנים.

לאה: גם אצלנו, ואצלך רבקה?

רבקה: אני באמת חושבת שאני צריכה ללכת... זה קצת מאוחר עכשיו, לא? יש לי הרבה מה לעשות?

חיה: וכל דבר שאני מבקשת, עוד לפני שאני מבקשת... הופ... ואין מה שיעצור את הנכדים שלי...

לאה: את חושבת שלך יש נכדים טובים? את חייבת לבוא לראות את יוסל'ה שלי... אין נכדים יותר טובים

ממנו. הי, רבקה, לאן את הולכת?

רבקה: הביתה. השארתי סיר על הגז

חיה: את רוצה שנבוא איתך?

רבקה: אני גם צריכה לקחת את הנכדות בחזרה הביתה... תודה.

לאה: מה קורה איתה, עם רבקה, את חושבת שהכול בסדר?

חיה: נראה לי שהיא אמרה שהיא השאירה סיר על הגז, לא? אם משאירים דברים על הגז הם יכולים לגלוש... חייבים לכבות את האש בזמן... ואני צריכה את הקפה שהנכד הצדיק שלי מכין לי, אפילו יותר דחוף ממנה, אז להתראות!
לאה: כן, אני חייבת לראות את יוס'לה. גם אני אצא. היה נעים לפגוש אתכן.
רק נחת, עם הנכדים כמובן.

מעבר 2:

משתתפות: רעות, אסתר

רעות: מסכנה סבתא רבקה, היא לא נראית שמחה כל כך. מה קרה אחר כך?
אסתר: לבת של סבתא רבקה היו רק בנות. היא הודתה לה' על הבנות ושמחה מאוד, אבל בכל זאת התפללה שיהיה לה גם בן שימשיך את שושלת הרבנים. והיא לא הסכימה לוותר למרות שעד עכשיו זה עדיין לא קרה

תפילה:

משתתפות: אמא [הודיה].

אמא [הודיה]:

ה' בבקשה.

אני ממש לא רוצה להישמע כפוית טובה.

אני כל כך שמחה שהצלחתי להקים משפחה ושזכיתי לבנות כל כך מקסימות.

אני אוהבת את כל הבנות שלי ומודה לך על כל אחת מהן.

אבל בבקשה, אנא שלח לי רק בן אחד.

רק אחד.

אני כל כך רוצה מישהו שיוכל להמשיך את השושלת של הרבנים.

להמשיך להעביר את התורה.

זה כל כך חשוב לאמא שלי.

זה כל כך חשוב גם לי.

אני לא רוצה ששושלת שלמה של רבנים תמחק עכשיו רק בגלל שלא יהיה מי שימשיך אותה.

אני מוכנה לעשות הכול בשביל זה.

אני אתן צדקה.

כן, אני אקח על עצמי להגיד תהילים כל יום, אפילו כל שעה.

אני מוכנה להתנדב בכל מקום שיצטרכו אותי.

בבקשה ה'...

בבקשה...